

EMBARGO

11/5/2009

12:45

**ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΣΕΒ
ΔΗΜΗΤΡΗ ΔΑΣΚΑΛΟΠΟΥΛΟΥ**

**ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΡΟΕΔΡΟ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ
ΓΙΩΡΓΟ. Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ**

**ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΠΡΩΙΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΤΟΥ ΣΕΒ
11 Μαΐου 2009, Μέγαρο Μουσικής Αθηνών**

Κύριε Πρόεδρε,
Κυρίες και κύριοι βουλευτές,
Αγαπητοί συνάδελφοι,

Με ιδιαίτερη χαρά σας έχουμε σήμερα κοντά μας, στο πλαίσιο της ετήσιας γενικής συνέλευσης του ΣΕΒ. Μίας συνέλευσης που φιλοδοξεί να αποτελέσει βήμα ουσιαστικού προβληματισμού και ξεκάθαρων μηνυμάτων σε σχέση με τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει ο τόπος και τις λύσεις που απαιτούνται.

Είναι αναμφίβολα μια εποχή που μας θέτει όλους προ των ευθυνών μας. Είναι μια εποχή αυξημένης θεσμικής ευθύνης και για τον ίδιο τον ΣΕΒ, που εκπροσωπεί και εκφράζει την σύγχρονη οργανωμένη επιχείρηση. Την επιχειρηματικότητα που βασίζεται στην έμπνευση και την τόλμη, στη δημιουργική πρωτοβουλία και τον σχεδιασμό, στον επαγγελματισμό και τη σκληρή δουλειά. Τη σύγχρονη επιχείρηση που αποσκοπεί μέσα από το κέρδος να δημιουργεί πλούτο και θέσεις εργασίας, να αποδίδει φόρους, να παράγει πολλαπλό κοινωνικό μέρισμα. Αυτός είναι ο ρόλος μας, αυτή είναι η πραγματική μας ευθύνη απέναντι στην οικονομία και την κοινωνία.

Κυρίες και κύριοι,

Δεν είναι πολλοί, πλέον, αυτοί που εμμένουν στην παραπλανητική θέση, ότι η παγκόσμια χρηματοπιστωτική κρίση ευθύνεται για τα δικά μας σημερινά προβλήματα. Λίγοι είναι αυτοί που παραγνωρίζουν ότι στις ρίζες της κρίσης που βιώνουμε σήμερα, βρίσκονται χρόνιες παθογένειες της ελληνικής οικονομίας και κοινωνίας. Κι ακόμη πιο λίγοι είναι εκείνοι που εθελουφλούν ως προς τις αλλαγές που είναι αναγκαίες για να θέσουμε ξανά τη χώρα σε τροχιά βιώσιμης ανάπτυξης.

Σήμερα, πολλοί υποστηρίζουν ότι είμαστε πλέον αναγκασμένοι να ακολουθήσουμε μία νέα πορεία, ριζικών και αποφασιστικών αλλαγών. Ο ΣΕΒ προπορεύτηκε τόσο στις αιχμηρές διαπιστώσεις όσο και στις εποικοδομητικές προτάσεις, γιατί προσβλέπουμε σε μία συλλογική συνειδητοποίηση των προκλήσεων, σε μια συλλογική βούληση για αλλαγή. Αν δεν συνειδητοποιηθούμε συνολικά ως κοινωνία, η παγκόσμια κρίση θα περάσει και η δική μας θα βαθιάνει.

Οι καιροί, οι ανάγκες του τόπου, υπαγορεύουν καθαρές λύσεις, τόλμη και επιμονή. Και ο χρόνος που μας απομένει είναι ελάχιστος. Αν εμείς δεν αλλάξουμε αυτοβούλως, δεν έχουμε μέλλον.

Σ' αυτήν την αλλαγή, το πολιτικό σύστημα, κατ' αρχήν, οφείλει να προσφέρει λύσεις. Μοιάζει, δυστυχώς, να αρκείται στην παθητική εκπροσώπηση της κοινωνίας, έχοντας ουσιαστικά απεμπολήσει τον καθοδηγητικό ρόλο του.

Το ζητούμενο, λοιπόν, όλων των κοινωνικών τάξεων από τον πολιτικό κόσμο, δεν είναι, πλέον, η διάγνωση των προβλημάτων. Δεν είναι καν η ρητορική έκφραση της πολιτικής βούλησης να αντιμετωπιστούν τα προβλήματα. Είναι η προώθηση των ενδεδειγμένων λύσεων. Είναι ο ουσιαστικός εκσυγχρονισμός του τόπου μας, με συνέπεια και αποφασιστικότητα –χωρίς παλινδρομήσεις. Είναι η άμεση σύγκρουση με όλες τις θεσμικές εστίες αναχρονισμού που, εδώ και χρόνια, φράζουν τον δρόμο της σύγχρονης Ελλάδας:

- Την υδροκέφαλη, ανεπαρκή και σε μεγάλο βαθμό διεφθαρμένη δημόσια διοίκηση. Γιατί καμία μεταρρύθμιση δεν θα έχει αποτέλεσμα αν δεν προηγηθεί η αναμόρφωση της δημόσιας διοίκησης με βάση την αξιοκρατία και την αποτελεσματικότητα.
- Την υποβαθμισμένη παιδεία, που παράγει σε μεγάλο βαθμό πτυχιούχους ανέργους. Γιατί βιώσιμη ανάπτυξη και κοινωνική συνοχή δεν μπορούν να υπάρξουν χωρίς ένα αναβαθμισμένο εκπαιδευτικό σύστημα.
- Τις πελατειακές σχέσεις, που έχουν διεισδύσει σε κάθε πτυχή της κοινωνίας. Γιατί καμία προσπάθεια εκσυγχρονισμού δεν θα ευοδωθεί, αν δεν ανατραπεί το πελατειακό κράτος και η κομματοκρατία που το εκτρέφει.

Σε αυτά τα θεσμικά προβλήματα, θα πρέπει να προσθέσω τη συστηματική δαιμονοποίηση της επιχειρηματικότητας από το ίδιο το πολιτικό σύστημα και τα μέσα επικοινωνίας. Οι φυσικοί παράγοντες παραγωγής πλούτου και θέσεων εργασίας βρίσκονται σχεδόν μόνιμα στο στόχαστρο ενός αντιεπιχειρηματικού λαϊκισμού, που εμφανίζει συλλήβδην τους επιχειρηματίες ως διαπλεκόμενους κερδοσκόπους, ανάγοντας το κέρδος σε περίπου άνομη επιδίωξη. Είναι μια αντίληψη που δεν αδικεί μόνο την επιχειρηματική τάξη, αλλά συντηρεί ένα νοσηρό κλίμα στην οικονομία και την ίδια την κοινωνία. Πώς θα ξεφύγουμε από τα αδιέξοδα του κρατικοδίαιτου και παρασιτικού μοντέλου ανάπτυξης, όταν οι κατ' εξοχήν δυνάμεις δημιουργικής πρωτοβουλίας αντιμετωπίζονται ως ταξικός εχθρός ολόκληρης της κοινωνίας;

Κύριε Πρόεδρε,
Κυρίες και κύριοι,

Υπό την πίεση των νέων συνθηκών που διαμορφώνει η παγκόσμια κρίση, τα συσσωρευμένα αδιέξοδά μας καθίστανται εκρηκτικά: αλλαγή ζητά η κοινωνία, αλλαγή απαιτεί η Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλαγή επιβάλλουν τα νέα παγκόσμια δεδομένα. Από πού θα ξεκινήσει, όμως, αυτή η αλλαγή; Η κοινωνία αντιμετωπίζει τον πολιτικό κόσμο και την πολιτική διαδικασία με δυσπιστία –σχεδόν με κυνισμό. Ίσως γιατί, πολλές φορές, της τάξανε λαγούς με πετραχήλια, που αποδείχθηκαν στη συνέχεια ακάλυπτα γραμμάτια. Ίσως γιατί, σπάνια, μας έδωσε το όραμα και τον σχεδιασμό που μπορεί να αναγεννά την ελπίδα.

Τα συνεχή σκάνδαλα, η ατέρμονη εκλογολογία, ο κομματικός αλληλομηδενισμός, η υποσχαιολογία είναι φαινόμενα της βαθύτερης δυστοκίας που διέπει το πολιτικό μας σύστημα και της βαθιάς υστέρησης του δημόσιου λόγου. Όλοι αισθανόμαστε σήμερα ότι η μεταπολιτευτική μας δημοκρατία έχει στομώσει. Ότι η πολιτική μας λειτουργία χρήζει εξυγίανσης, η οικονομία μας πρέπει να ανασυγκροτηθεί σε ανταγωνιστική βάση, η κοινωνία μας να εγκολπωθεί υγιέστερες αξίες. Όλοι αισθανόμαστε ότι τα ψέματα τελείωσαν. Είναι η ώρα της πικρής αφύπνισης από την ψευδαίσθηση της καταναλωτικής ευφορίας και της επιδοτούμενης ευημερίας.

Ο λαός μας δεν χρειάζεται σήμερα νέες υποσχέσεις και νέες φρούδες ελπίδες. Έχει ανάγκη από μια πιο ανθεκτική αλήθεια, ώστε να αποσείσει την αγωνία και την αβεβαιότητα που τον διακατέχουν. Δεν εμπιστεύεται πια όσους του τάζουν. Θα πιστέψει όμως, όποιον του δώσει τη δυνατότητα να δουλέψει δημιουργικά, δείχνοντάς του το σχέδιο δράσης, δίνοντάς του τη βεβαιότητα ότι στο τέλος θα ανταμειφθεί πραγματικά και σταθερά. Προσωπικά, πιστεύω ότι πολλά μπορεί να γίνουν ακόμη στον τόπο αυτόν αν ενωθούν η ποιότητα, το φιλότιμο, το επιχειρηματικό δαιμόνιο και οι ηγεσίες που θα αποδειχθούν αποφασισμένες.

Σας ευχαριστώ και σας καλωσορίζω και πάλι.